

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครู เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) สำระสำคัญสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครู เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านออกเขียนได้ หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1.1 การอ่านออกเขียนได้ ประกอบด้วย พฤติกรรมที่แสดงออก ดังนี้ คือ การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง การเขียนคำ การเขียนประโยค และการเขียน เป็นเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้

1.1.2 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.28$, S.D.=0.26, 85.58 %) เมื่อพิจารณารายสาระ พบว่า สาระที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การเขียน ($\bar{X}=4.81$, S.D.=0.24, 96.11 %) รองลงมาคือ การอ่าน ($\bar{X}=4.73$, S.D.=0.18, 94.60 %)

1.2 หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครู เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีโครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 4 กิจกรรม คือ 1) อบรมเชิงปฏิบัติการ แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน (Based on training) 12 ชั่วโมง 2) การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Based on the job) 20 ชั่วโมง 3) การนิเทศติดตาม

การดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ในชั้นเรียน (Based on supervision) 4 ชั่วโมง 4) การประเมินผล (Based on evaluation) 6 ชั่วโมง โดยผลการประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.30$, S.D.= 0.21) ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, S.D.= 0.28) โดยคู่มือการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.3 ผลจากการฝึกอบรม สรุปได้ดังนี้

1.3.1 ผลคะแนนความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการของครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้ารับการฝึกอบรม คะแนนจากการประเมินความรู้ ก่อนเรียน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ($\bar{X}=10.50$, S.D.= 2.22, 52.50 %) และคะแนนจากการประเมินหลังเรียน ($\bar{X}=18.20$, S.D.= 1.14, 91.00 %)

1.3.2 ผลการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D.= 0.08) และรายงานนิเทศทุกรายการมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม สรุปได้ดังนี้

2.1 ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลลัพธ์ และด้านผลกระทบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, S.D.= 0.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบทมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D.= 0.06) ด้านปัจจัยนำเข้ามีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=4.35$, S.D.= 0.10) ด้านกระบวนการมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$, S.D.= 0.12) ด้านผลลัพธ์มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$, S.D.= 0.05) ด้านผลกระทบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$, S.D.= 0.10)

2.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมพบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70, S.D. = 0.19$)

2.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน พบว่า โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70, S.D. = 0.19$)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีข้อค้นพบซึ่งนำมาอภิปรายผลจำแนกออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านออกเขียนได้ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนาหลักสูตรมีความจำเป็นต้องทบทวน วิเคราะห์ สืบค้น วิจัย สภาพพื้นฐานด้านต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเพียงพอในการสนับสนุนให้ได้หลักสูตรที่ดี สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่จะนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้ สอดคล้องกับจิรวรรณ เข้มกลัด (2552 : 1-2) และสุพัตรา ศรีวณิชชากร (2550 : 1-4) ให้เห็นว่าการศึกษาข้อมูลมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนากระบวนการด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน หลักการ แนวคิดทฤษฎีช่วยให้ทราบข้อมูลที่แท้จริง สามารถตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้อง และช่วยให้สามารถวางแผนการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับการเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน

1.1.1 การอ่านออกเขียนได้ ประกอบด้วย พฤติกรรมที่แสดงออก ดังนี้ คือ การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง การเขียนคำ การเขียนประโยค และการเขียนเป็นเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้

ผลการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนประกอบด้วยพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออก คือ การอ่านในใจ การอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง การเขียนคำ การเขียนประโยค และการเขียนเป็นเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้ การอ่านในใจ (เอกรินทร์ สีมหาศาลและคณะ. 2555 : 1-3) เป็นการอ่านเฉพาะตัวของบุคคล ที่มีจุดมุ่งหมายจะจับใจความอย่างรวดเร็ว คือ รู้เรื่องเร็วและถูกต้องโดยไม่ใช้อวัยวะที่ช่วยในการออกเสียงเคลื่อนไหวเลย การอ่านในใจจะช่วยให้เข้าใจเนื้อความได้เร็วกว่าการอ่านออกเสียง และผู้อ่านจะรับรู้เรื่องราวแต่เพียงผู้เดียว การอ่านออกเสียง (แดงต้อย ลิงห้ป่อง. 2556 : 2-3) คือ การอ่านให้มีเสียงดัง เป็นการอ่านเพื่อส่งสาร เช่น อ่านให้ผู้ฟัง อ่านเพื่อฝึกการอ่านออกเสียง อ่านบทความเป็นต้น เมื่ออ่านออกเสียงต้องคำนึงอยู่เสมอว่า ถ้าอ่านให้ผู้ฟัง ก็ต้องคำนึงถึงผู้ฟังด้วย เช่น เมื่อเป็นการอ่านในห้องเรียน ผู้ฟังคือ ครู และเพื่อน ๆ เป็นการอ่านเพื่อความรู้ ต้องการความชัดเจน และถูกต้องมากที่สุด ถ้าเป็นการอ่านผ่านสื่อ เช่น อ่านนิทานเพื่อบันทึกลงแถบบันทึกเสียงให้เพื่อน ๆ ที่มีความพิการทางสายตาก็ต้องอ่านเป็นธรรมชาติเหมือนกำลังเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังเสียงดังฟังชัด ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน อ่านให้ได้อารมณ์ตามตัวละคร การอ่านรู้เรื่อง เป็นความสามารถในการอ่าน เพื่อรู้เข้าใจ วิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญ ประเมินสิ่งที่อ่านจากสื่อประเภทต่างๆ รู้จักเลือกอ่านตามวัตถุประสงค์ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันและการอยู่ร่วมกันในสังคม ใช้การอ่านเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต และสื่อสารเป็นภาษาเขียน ได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและอย่างสร้างสรรค์ การเขียนคำ เป็นการเขียนตามคำบอกโดยนำคำจากบัญชีคำพื้นฐานของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาใช้ในการเขียนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง การเขียนประโยค เป็นการเขียนข้อความที่มีทั้งภาคประธาน และภาคแสดง มีใจความสมบูรณ์ครบถ้วน รู้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร และการเขียนเป็นเรื่องราวจากภาพที่กำหนดให้ สอดคล้องกับเฉลิมลาภ ทองอาจ (2556 : 1-3) ที่มีแนวคิดว่าการอ่านและการเขียน คือ กระบวนการรับ-ส่ง จัดเก็บ และเรียกคืนข้อมูลมาใช้ การอ่านและการเขียนจึงเป็นเรื่องการประมวลผลข้อมูล และการทำให้ข้อมูลนั้นมีความหมาย หรือสัมพันธ์เชื่อมโยงกับชีวิตที่สำคัญคือเชื่อว่า การอ่านและการเขียน เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน แยกออกจากกันไม่ได้ ในการพัฒนาการรู้หนังสือตามทฤษฎีประมวลผลข้อมูล จึงเน้นการพัฒนาการอ่านและการเขียนควบคู่กันไป ในด้านการอ่านนั้น ผู้เรียนจะสร้าง

ความหมายจากข้อมูลสองส่วน คือ ข้อมูลโดยตรงจากข้อความที่อ่าน และข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ผู้เรียนมีเก็บไว้ในหน่วยความทรงจำระยะยาว ดังนั้น ความหมายที่เกิดขึ้นจากการอ่านจึงเป็นความหมายที่เกิดจากการผสมกันของข้อมูลทั้งสองส่วนนี้ สำหรับการเขียนคือการเรียกคืนข้อมูลหรือความรู้เดิมต่าง ๆ มาจัดการหรือเรียบเรียงเสียใหม่ ในขั้นตอนการเขียน จึงต้องมีกิจกรรมทางปัญญา คือ การวางแผน สร้างข้อความ และปรับปรุงแก้ไขข้อความที่เขียนอยู่โดยตลอด ซึ่งแต่ละกิจกรรม ผู้เขียนก็ต้องดำเนินการจัดการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น โดยอาศัยเทคนิคหรือกลยุทธ์ทางปัญญาต่าง ๆ ผู้จะพัฒนาการรู้หนังสือมักจะนิยมใช้เทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลจากการอ่าน หรือข้อมูลสำหรับที่จะนำไปใช้เขียน เช่น เทคนิคการอ่านภายใต้การแนะนำ (Guided reading) การใช้แผนภาพกราฟิก (Graphic organizer) การใช้กลยุทธ์ทางปัญญา (Cognitive strategies) ต่าง ๆ เป็นต้น

1.1.2 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28, S.D. = 0.26$) เมื่อพิจารณารายสาระ พบว่า สาระที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การเขียน ($\bar{X} = 4.81, S.D. = 0.24$) รองลงมาคือ การอ่าน ($\bar{X} = 4.73, S.D. = 0.18$)

ผลการสอบถามปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการสัมภาษณ์ครูวิชาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย และการสนทนากลุ่มกับครูต้นแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยปี พ.ศ.2555 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 พบว่า ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนนั้นเป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข โดยวิธีการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนที่ดี มีความเหมาะสม และตรงจุดของสาเหตุของปัญหามากที่สุดคือ ครูผู้สอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เพราะยังไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาสภาพปัญหา สาเหตุและวิธีการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการอ่านการเขียนภาษาไทย ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550 : 105-107) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนภาษาไทย สาเหตุคือขาดการจัดหาสื่อการเรียนการสอนและผลิตสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา ขาดสื่อการเรียนการสอนที่เข้าใจให้นักเรียนค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ประกอบกับเวลาที่ใช้ในการเรียนน้อยเกินไป จึงทำให้ครูบางส่วนไม่นิยมใช้สื่อการเรียนการสอน ครูบางส่วนยังใช้วิธีการสอนที่เน้นการบรรยายมากกว่าวิธีที่ให้นักเรียนคิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเอง และ

ครูบางส่วนขาดความเอาใจใส่ในการนำเทคนิควิธีการสอนมากระตุ้นให้นักเรียนเกิดแนวคิดที่จะอ่านและเขียน

1.2 หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครู เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นมีโครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยกิจกรรม 4 กิจกรรม คือ 1) อบรมเชิงปฏิบัติการ แนวทางการการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน (Based on training) 12 ชั่วโมง 2) การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน (Based on the job) 20 ชั่วโมง 3) การนิเทศติดตามการดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ในชั้นเรียน (Based on supervision) 2 ชั่วโมง 4) การประเมินผล (Based on evaluation) 6 ชั่วโมง จะเห็นได้ว่ากิจกรรมทุกกิจกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาครูผู้สอนภาษาไทยให้มีความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านออกเขียนได้

กิจกรรมที่ 1 คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการ แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ใช้เวลาในการอบรมจำนวน 12 ชั่วโมง ซึ่งมีเนื้อหาสาระให้ครูผู้เข้ารับการอบรมได้มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะปฏิบัติการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งสาระมีดังนี้ สาระที่ 1 ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การวางแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 3 การสร้างสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 4 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 5 การประเมินผลผลการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน โดยมีลักษณะของการจัดกิจกรรม คือการบรรยายให้ความรู้โดยวิทยากร การศึกษาเอกสาร หลักสูตรฝึกอบรม การจัดทำแผนผังความคิด การระดมความคิดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การนำเสนอผลงานการวิพากษ์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนา การปฏิบัติสาธิตการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน

กิจกรรมที่ 2 การจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ใช้เวลาในการปฏิบัติกิจกรรม 20 ชั่วโมง เป็นการนำเอาความรู้ความเข้าใจ และทักษะการปฏิบัติจากการฝึกอบรมนำไปใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในชั้นเรียน โดยใช้แนวทางการออกแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Backward design และรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนซึ่งมี 5 ชั้น คือ

ชั้นที่ 1 Writing practice การฝึกเขียน เป็นการเขียนไทย 10 คำ ตัวบรรจงเต็มบรรทัด โดยใช้บัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และคำใหม่ในบทเรียน

ขั้นที่ 2 Reading practice การฝึกอ่าน ครูเขียนหรือติดบัตรคำ คำที่เขียนบน กระดาน แล้วดำเนินกิจกรรมฝึกอ่าน

1. นักเรียนอ่านออกเสียงตามครู
2. นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน
3. นักเรียนตัวแทน 1 คน อ่านนำ แล้วให้ทุกคนอ่านออกเสียงตาม
4. นักเรียนจับคู่ อ่านออกเสียงพร้อมกัน แล้วสลับเปลี่ยนกันอ่าน

ขั้นที่ 3 Writing and reading practice เป็นการฝึกเขียนและอ่าน นักเรียนเขียนแก้ คำที่เขียนผิด แล้วนำมาส่งครู ก่อนส่งให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำทั้งหมด

ขั้นที่ 4 Evaluation เป็นการประเมินผล เพื่อให้คะแนนและคำแนะนำนักเรียน รายบุคคล ควรปรับปรุงหรือแก้ไขในเรื่องใด

ขั้นที่ 5 Show the workings students เป็นการนำผลงานของนักเรียนมาจัดแสดง นิทรรศการ

ซึ่งแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน สอดคล้องกับแนวทางการสอนเรียนเขียนอ่าน รูปแบบ EKKE ของวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550 : วิตัทสน์) ซึ่งมีกระบวนการสอน 4 ขั้นตอน คือ 1) E = Experience building คือ ขั้นการสร้างประสบการณ์ 2) K = Knowledge development คือ ขั้นพัฒนาความรู้ 3) K = Knowledge application คือ ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ 4) E = Evaluation คือ ขั้นการประเมินผล

กิจกรรมที่ 3 การนิเทศติดตามการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง การอ่านออกเขียนได้ในชั้นเรียน ใช้เวลาในการนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ผู้เข้ารับการฝึกอบรมคนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อ เสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการดำเนินกิจกรรม ส่วนหนึ่งของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่าน ออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการนิเทศติดตามการจัดกิจกรรมที่ห้องเรียน อย่างน้อย 1 ครั้ง มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้ กำหนดปฏิทินการนิเทศติดตามแจ้งให้ผู้ที่ ได้รับการนิเทศทราบล่วงหน้า จัดเตรียมเอกสารแบบนิเทศติดตามให้พร้อมและครบถ้วน ส่ง แบบนิเทศติดตามให้ผู้รับการนิเทศได้ประเมินตนเองตามแบบนิเทศติดตาม นิเทศติดตามการ จัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และสะท้อนผลการนิเทศติดตามให้ผู้รับการนิเทศทราบจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และร่วมกัน

อภิปรายหาทางในการพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนอย่างแท้จริง

กิจกรรมที่ 4 การประเมินผล ใช้เวลา 6 ชั่วโมง เป็นการประเมินผลนักเรียนด้านการอ่านออกเขียนได้ ก่อนเรียน 3 ชั่วโมง และหลังเรียน 3 ชั่วโมง เป็นการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนเพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าการอ่านออกเขียนได้

ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างหลักสูตรฝึกอบรมในภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30, S.D. = 0.21$) ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20, S.D. = 0.28$) โดยมีคู่มือการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยยังได้ศึกษาวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับโมทัศน์ของหลักสูตรฝึกอบรม ปรัชญาการศึกษา กับหลักสูตรฝึกอบรม ทฤษฎีการเรียนรู้กับหลักสูตรฝึกอบรม และการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสังเคราะห์ร่วมกับสาระสำคัญในขั้นต้น จนได้หลักสูตรฝึกอบรมที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความจำเป็นในการนำไปใช้ โดยมีโครงสร้างหลักสูตรที่ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาผู้เรียนให้อ่านออกเขียนได้ และการพัฒนาหลักสูตรมีกระบวนการที่ชัดเจนอิงหลักการ ทฤษฎี การพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสม จึงทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะนำไปใช้ฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศิริพงษ์ เพ็ญศิริ (2550 : 189-197) สมพร หลิมเจริญ (2552 : 135-162) สุรางค์ ฐูปุษากร (2553 : 134-136) และชาลิต ชุกำแพง (2546 : 186-197) ที่พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมที่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.3 ผลจากการฝึกอบรม อภิปรายผลได้ดังนี้

1.3.1 ผลคะแนนความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการของครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เข้ารับการฝึกอบรม คะแนนจากการประเมินความรู้ ก่อนเรียน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน ($\bar{X} = 10.50, S.D. = 2.22, 52.50\%$) และคะแนนจากการประเมิน หลังเรียน ($\bar{X} = 18.20, S.D. = 1.14, 91.00\%$) จากคะแนนการทดสอบของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรม หลังการฝึกอบรมมีค่าคะแนนสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม เป็นเพราะว่ากระบวนการฝึกอบรม มีการออกแบบกิจกรรมการฝึกอบรมที่ดี เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้ฝึก

ปฏิบัติ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยกันอย่างเต็มที่ มีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างวิทยากรกับสมาชิกผู้เข้ารับการฝึกอบรม บรรยากาศการฝึกอบรมเป็นไปด้วยความสนุกสนานเป็นกันเอง ผสมผสานกับความรู้ที่ได้รับมีความเหมาะสมเป็นไปได้อย่างจริงในการนำไปปฏิบัติ สอดคล้องกับแนวคิดของ เกศริน มนูญผล (2544 : 36) นิรัชภา ทองธรรมชาติและคณะ (2544 : 12) ศักรินทร์ ชนประชา (2550 : 73) ที่ว่าการฝึกอบรมเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนต่อเนื่อง สามารถเกิดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะและเจตคติของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ หลังอบรมนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์สูงสุด

1.3.2 ผลการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีระดับปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60, S.D. = 0.08$) รายงานนิเทศมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ ผลเป็นเช่นนี้เพราะว่าการดำเนินการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูผู้สอนภาษาไทยที่เข้ารับการฝึกอบรม เป็นการนิเทศติดตามแบบเป็นกัลยาณมิตร มีความเป็นกันเองให้ความสำคัญกับผู้รับการนิเทศยึดหลักผู้รับการนิเทศเป็นสำคัญ และใช้วิธีการนิเทศแบบชี้แนะสอนงาน (Coaching) สอดคล้องกับแนวคิดของอัญชติ ธรรมะวิริกุล (2554 : 1-3) ที่มีแนวคิดว่าการนิเทศชี้แนะสอนงาน เป็นเทคนิคหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับครู อันจะเป็นตัวจักรสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ โดยมุ่งเน้นให้ครูมีความสามารถ มีผลการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น

1.3.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ผ่านกระบวนการพัฒนาที่ถูกต้องตามหลักการ ทฤษฎี อย่างเป็นระบบ มีการประเมินคุณภาพจากการวิพากษ์หลักสูตร ตลอดจนการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพ เหมาะสม เมื่อครูผู้รับการฝึกอบรมนำไปจัดกิจกรรมในชั้นเรียนแล้วนักเรียนมีความรู้ความสามารถในการอ่านออกเขียนได้สูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวลิต ชุกก่าแพง (2546 : 186-197) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรซ่อมเสริม

ทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่าผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นด้านกระบวนการรับรู้ภายหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ร้อยละ 50) และผู้เรียนมีทักษะเบื้องต้นด้านภาษา ภายหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และและพัชรินทร์ เสรี (2553 : 328-330) ที่ใช้รูปแบบการสอนเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนที่สร้างขึ้นกับกลุ่มทดลองที่ 2 และนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลองที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนและระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม อภิปรายผล ได้ดังนี้

2.1 ผลการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลลัพธ์ และด้านผลกระทบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D.=0.12) อธิบายได้ดังนี้

2.1.1 หลักสูตรฝึกอบรมด้านบริบท จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมด้านบริบทในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D.=0.06) ทั้งนี้อธิบายได้ว่า เนื่องจากหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษา สามารถ จัดการเรียนรู้อ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ครอบคลุมทั้งการอ่านและการเขียน มีความชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกับวิสัยทัศน์ขององค์กร กล่าวคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ซึ่งความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน หมายความว่ารวมถึง การที่องค์กรสามารถยืนหยัดอยู่ได้ด้วยตัวเอง ถึงแม้จะมีกระแสการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยความเข้มแข็งด้านบุคลากร (Man) เป็นความเข้มแข็งด้านหนึ่ง บุคลากรทางการศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จะต้องเป็นครูมืออาชีพ เป็นผู้ที่มีความสามารถตามสายงานและได้รับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในส่วนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้นั้นต้องเกิดจากครูต้องมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ทักษะ มีเจตคติที่ดีต่อพัฒนาการการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ดังที่ชัชอนันต์ สมุทวณิช (2550 : 69-75) ได้แสดงความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นพฤติกรรมการสอน เป็นทักษะที่ครูผู้สอนทุกคนต้องฝึกฝน และพัฒนาตลอดเวลาที่ทำหน้าที่อยู่ในวิชาชีพครู โดยมีความรัก ความเมตตา ความสนใจ เอาใจใส่ ค่อกศิษย์

เป็นพื้นฐาน นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมที่สอดคล้องกับความสนใจของผู้เข้ารับการศึกษา จึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพดัง Kraemer, Angelika Natascha. (2008 : 122) ได้แสดงแนวคิดว่าการจูงใจผู้ใหญ่เพื่อการเรียนรู้ที่ดี ต้องคำนึงถึงเจตคติ ความสนใจ ความต้องการ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เป็นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการออกแบบโปรแกรมการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ควรคำนึงถึงความต้องการที่จะรู้ว่าเรียนเพื่ออะไร การเรียนรู้จะดีที่สุดเมื่อหัวข้อนั้นมีประโยชน์ใกล้ตัว

2.1.2 หลักสูตรฝึกอบรมด้านปัจจัยนำเข้า จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมด้านปัจจัยนำเข้าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.10) ทั้งนี้อธิบายได้ว่า เนื่องจากการกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม เนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ และกิจกรรมหลักสูตรที่มีสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรมและวัตถุประสงค์ของหน่วยการเรียนรู้ สัดส่วนระหว่างหน่วยการเรียนรู้ภาคทฤษฎีกับกิจกรรมหลักสูตรมีความเหมาะสม อีกทั้งเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ที่มีความชัดเจนและทันสมัย และการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ล้วนมีผลต่อประสิทธิภาพของการฝึกอบรม ดังที่ ชูชัย สมิทธิไกร (2542 : 24-32) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า วิธีการฝึกอบรมที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรมจะต้องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ทักษะหรือเจตคติอันพึงประสงค์ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้มากขึ้น ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย การใช้กิจกรรมหลายอย่างประกอบกัน จะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจ สามารถจดจำเนื้อหาได้มากและจำได้นานกว่าการบรรยายอย่างเดียว นอกจากนี้ กิจกรรมการฝึกอบรมโดยใช้วิธีการแก้ปัญหา หรือเรียนรู้จากการปฏิบัติโดยการอภิปรายร่วมกัน และการเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง โดยที่การเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง เป็นการนำเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงมาดัดแปลงและใช้เป็นตัวอย่างให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ศึกษาวิเคราะห์และอภิปรายกันเพื่อสร้างความเข้าใจ และฝึกฝนในการหาทางแก้ไขปัญหานั้น เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักคิดและพิจารณาข้อมูลที่ได้รับอย่างถี่ถ้วน และการอภิปรายจะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน รวมทั้งการนำเอาวิธีการต่างๆ ที่คล้ายคลึงกับการปฏิบัติงานจริงมาใช้ จะช่วยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับความจริง มีส่วนทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมายมากขึ้น

2.1.3 หลักสูตรฝึกอบรมด้านกระบวนการ จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมด้านกระบวนการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D.= 0.12) ทั้งนี้ เนื่องมาจากการที่วิทยากรมีการแจ้งวัตถุประสงค์ก่อนการฝึกอบรมใน

กระบวนการฝึกอบรม ซึ่งเปรียบเสมือนการทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเห็นจุดหมายปลายทางที่ตนจะเดินทางร่วมกัน การอธิบายเนื้อหาได้อย่างชัดเจนตรงประเด็น เป็นลำดับขั้นและต่อเนื่องตามวิธีจัดกิจกรรมของหลักสูตรที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น การเปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแสดงความคิดเห็นหรือมีส่วนร่วมในการฝึกอบรม เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งอธิบายได้ว่าวิทยากรมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของการฝึกอบรม เพราะการฝึกอบรมเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) อันจะช่วยปรับปรุงการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์, 2547 : 11-12) และเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะความชำนาญ ความรู้ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ พฤติกรรมการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ไม่จำกัดการศึกษา สถานที่ เพศ และโอกาส เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต (นิรชภา ทองธรรมชาติและคณะ, 2544 : 12) อีกทั้งเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ทักษะและเจตคติในการทำงานที่ได้รับมอบหมายเฉพาะอย่างได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมไปใช้ปฏิบัติจริง อันเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม (เกกริน มนูญผล, 2544 : 36) และกระบวนการเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคคล โดยมุ่งที่จะเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และเจตคติของบุคคล เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาและเพิ่มผลผลิต ทำให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรที่กำหนดไว้ (ศักรินทร์ ชนประชา, 2550 : 73)

2.1.4 หลักสูตรฝึกอบรมด้านผลสัมฤทธิ์ จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมด้านผลสัมฤทธิ์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52, S.D. = 0.05$) สอดคล้องกับแนวคิดของกรีซ อัม โภชน์ (2545 : 27-28) ที่ว่าการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เป็นการปฏิบัติตามกระบวนการ และขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่มีคุณภาพ ซึ่งผ่านกระบวนการและขั้นตอนการหาคุณภาพเพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ เป็นเสมือนเครื่องมือไปสู่ความสำเร็จและถือว่ามี ความสำคัญ เพราะหลักสูตรฝึกอบรมที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ และความสามารถหรือทักษะได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิด หลักการ และทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรมาใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอนการฝึกอบรมเพื่อสร้างหลักสูตรฝึกอบรมที่มีคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม มากำหนดหลักการ และวัตถุประสงค์ของ

หลักสูตร ที่เชื่อมโยงสู่การปฏิบัติ โดยทุกขั้นตอนของหลักสูตรอยู่บนพื้นฐานของ สังคม ปรัชญา และจิตวิทยาการเรียนรู้ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการวิเคราะห์ปรัชญาการศึกษา ทฤษฎีการเรียนรู้ จิตวิทยาการเรียนรู้ ผู้เรียน สังคม และเนื้อหาความรู้ ก่อนการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนมีการกำหนด โครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม วิธีดำเนินการฝึกอบรม การวัดและประเมินผลที่เหมาะสม ดังนั้น หลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจึงเป็นไปตามกระบวนการพัฒนาหลักสูตร มีเป้าหมายที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรม เมื่อนำหลักสูตรไปฝึกอบรมจริงจึงเกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์

2.1.5 หลักสูตรฝึกอบรมด้านผลกระทบ จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหลักสูตรฝึกอบรมด้านผลกระทบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.10) ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูผู้สอนภาษาไทยเป็นผลมาจากความ เป็นมืออาชีพของครูที่ยึดถือและปฏิบัติให้เกิดความสัมพันธ์กับหลักสูตรการฝึกอบรมที่ พัฒนาขึ้น ซึ่งมีความสำคัญและความจำเป็นต่อครูทุกคน สอดคล้องกับแนวคิดของศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545 : 11-12) ที่มีแนวคิดว่ามีความจำเป็นที่ครูต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีความ สำคัญต่อบทบาทและภารกิจต่าง ๆ ที่มีต่อสังคมมากขึ้น ครูต้องมีลักษณะพื้นฐานในตน 3 ประการ คือ 1) ครูต้องมี มั่นทนะ ต่ออาชีพครู เป็นพื้นฐาน 2) ครูต้องมีความเมตตา ต่อเด็ก และบุคคลรอบข้างเป็นพื้นฐาน และ 3) ครูต้องมีความเป็น กัลยาณมิตร พร้อมเสมอที่จะ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งครูผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมตามหลักสูตรต้องมีคุณภาพการ สอน ซึ่งเป็นความสามารถที่จะสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมและ สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน

2.2 ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น
อธิบายได้ดังนี้

2.2.1 ผลการประเมินความพึงพอใจของครูผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมที่มีต่อ หลักสูตรฝึกอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการศึกษาฝึกอบรม มีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมการ จัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D.= 0.19) สามารถอธิบายได้ว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีคุณภาพ ตอบโจทย์ในแก้ปัญหา การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี และที่สำคัญคือตอบสนองความ

ต้องการของครูผู้สอนภาษาไทย กิจกรรมการฝึกอบรมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านออกเขียนได้ นั่นคือการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เป็น การปฏิบัติตามกระบวนการ และขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่มีคุณภาพ ผ่านกระบวนการและขั้นตอนการหาคุณภาพเพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพ เป็นเสมือนเครื่องมือไปสู่ความสำเร็จ และถือว่ามีความสำคัญ เพราะหลักสูตรฝึกอบรมที่ พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และ ความสามารถหรือทักษะได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิด หลักการ และทฤษฎีการ พัฒนาหลักสูตรมาใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดกระบวนการ ขั้นตอนการฝึกอบรมเพื่อสร้าง หลักสูตรฝึกอบรมที่มีคุณภาพสอดคล้องกับแนวคิดของขจรศักดิ์ หาญณรงค์ (2524 : 12-13) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรม โดยการฝึกอบรม คือ วิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เข้ารับ การฝึกอบรม เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสม หรือเกิดความชำนาญใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนเกิดการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม นั้น ๆ ดังนั้น การฝึกอบรม จึงเป็นเสมือนเครื่องมือไปสู่ความสำเร็จ

2.2.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มี

ต่อหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียน พบว่า โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.19) สามารถอธิบายได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้เรียนโดยการจัดการเรียนรู้ ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ ของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสุข มุ่งเสริมสร้างผู้เรียนให้มี ทักษะการอ่านออกเขียนได้ ตลอดจนมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง มีสุขภาพอนามัยที่ สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ครูจึงเป็น บุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ที่มีความสุข การ สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสุขการจัดการศึกษาการเรียนการสอนให้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระ ได้เรียนรู้โดยวิธีการต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ครูยอมรับความ แตกต่างระหว่างบุคคลและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ทำให้ผู้เรียน มีสุขภาพจิตดี มีความสุข สดชื่น เบิกบาน ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ ใฝ่เรียนรู้ ไม่ท้อแท้ หรือ ท้อถอย เป็นการส่งเสริมนิสัย ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และรักการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ตลอดชีวิต ทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพราะการเรียนรู้ที่มีความสุขเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มี ปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน เป็นการฝึกการยอมรับ การเข้าใจ เห็นใจผู้อื่น มีเหตุผล ฝึกความอดทน

อดคลื่น สอดคล้องกับกิตติวดี บุญซื่อและคณะ (2540 : 2-5) ที่มีแนวคิดว่าเด็กจะมีความสุข เมื่อได้เรียนกับครูที่เข้าใจเขา ร่วมคิดไปกับเขาและสามารถจูงใจเขาให้ตื่นตัวไปกับบทเรียน แต่ละบท ให้สนุกกับกิจกรรมแต่ละขั้นตอนให้เขามีกำลังใจที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มา แลกเปลี่ยนกัน และให้มีความรักต่อสิ่งที่เรียน ต่อเพื่อน ต่อครู และต่อธรรมชาติที่แวดล้อม ให้มีศรัทธาต่อการดำรงชีวิต และให้รู้จักสร้างความหวังเพื่ออนาคตของตน และสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2) ที่ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของ ชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็น พลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารและหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย โดยมีเป้าหมาย เน้นที่การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน จัดอบรมเชิงปฏิบัติการโดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมการ จัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ และเพื่อให้ ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเขียนได้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การสนับสนุนให้มีการพัฒนาคุณภาพการ เรียนการสอนภาษาไทย ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน โดยให้การสนับสนุนการจัดหลักสูตรสถานศึกษา สาระเพิ่มเติมได้แก่สาระการเรียนรู้ ภาษาไทย โดยจัดหน่วยการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนอย่างเป็น ขั้นตอน ตามหลักการ ทฤษฎีการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพของนักเรียน ยึดหลักการว่าผู้เรียน ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.3 สถานศึกษาควรมีนโยบายการพัฒนาให้นักเรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้ทุกคน โดยการประกาศนโยบายให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ และโรงเรียนที่มีนักเรียนอ่านออกเขียนได้ 100 % หรือโรงเรียนปลอดนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้

1.4 สถานศึกษาควรมีการประชุมมอบนโยบายผู้เกี่ยวข้อง ครู ผู้ปกครอง นักเรียน นักเรียน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกันเป็นภารกิจสำคัญร่วมกันในการพัฒนาให้นักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ทุกคนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้และถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาอย่างเข้มแข็ง

1.5 สถานศึกษาควรให้การสนับสนุนครูผู้สอนภาษาไทยให้มีการพัฒนาตนเอง โดยการสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดหลักการ ทฤษฎีการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความมีความสุข

1.6 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนิเทศติดตาม กำกับ ดูแล ให้กำลังใจ ครูผู้สอนในการปฏิบัติหน้าที่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้อิงมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตร นำหลักสูตรสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนได้อย่างแท้จริง

1.7 ครูผู้สอนควรมีการศึกษาข้อมูลนักเรียนรายบุคคล มีสารสนเทศสำหรับการพัฒนาผู้เรียนด้านการอ่านออกเขียนได้ เพื่อนำมาจัดทำแผน กำหนดเป้าหมายและวิธีการแก้ปัญหา การพัฒนานักเรียนด้านการอ่านออกเขียนได้

1.8 ควรจัดบรรยากาศห้องเรียนให้เป็นห้องเรียนแห่งการอ่านการเขียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบนำเสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สร้างและพัฒนาสื่อประกอบการเรียนการสอน พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านการเขียน

1.9 ควรจัดกิจกรรมรักภาษาไทย การดำเนินงานเพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนในโรงเรียนให้อ่านออกเขียนได้ อาจกำหนดกิจกรรมรักภาษาไทย ทุกระดับชั้น เช่น เขียนไทยวันละ 10 คำ โดยใช้บัญชีคำพื้นฐาน เขียน ๕ คำนำแต่งประโยค กิจกรรมวางพวงงาน อ่านทุกวัน วันละ 1 เล่ม

1.10 ควรมีออกแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมรักการอ่านที่หลากหลาย ช่อมเสริมให้กับเด็กที่เรียนอ่อน ส่งเสริมเด็กที่เรียนเก่ง กระตุ้นเด็กปานกลาง และมีประเมินการ

อ่านออกเขียนได้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและมีคุณภาพ นำข้อมูลจากการประเมิน มาเป็นข้อมูลการพัฒนาผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการนำหลักสูตรไปใช้

2.1 หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครู เพื่อเสริมสร้าง การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาครูผู้สอน ภาษาไทยให้มีความรู้ความสามารถและทักษะที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเสริมสร้าง การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีเอกสารสำคัญ ดังนี้

2.1.1 หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครู เพื่อเสริมสร้าง การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1.2 เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับ ครู เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วย เอกสาร จำนวน 4 เล่ม ได้แก่

เล่มที่ 1 คู่มือการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่านออก เขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เล่มที่ 2 คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียน ได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เล่มที่ 3 คู่มือการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้าง การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เล่มที่ 4 คู่มือการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อ เสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การนำหลักสูตรฝึกอบรมไป ใช้ควรมีการเตรียมการ ดังนี้ ครูกลุ่มเป้าหมายผู้เข้ารับการฝึกอบรม งบประมาณ ระยะเวลา สถานที่ฝึกอบรม วิทยากร สื่อเอกสารประกอบการฝึกอบรม โดยต้องศึกษาเอกสารให้ละเอียด ทุกเล่ม เพื่อให้การฝึกอบรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เกิดประโยชน์ต่อครูผู้เข้า รับการฝึกอบรม และเกิดผลต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนอย่างแท้จริง

2.2 การใช้เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับครู เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.1 เล่มที่ 1 คู่มือการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่าน ออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้จัดการฝึกอบรมต้องจัดเตรียมเอกสารให้ พร้อม และครบตามจำนวนครูผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งการอบรมเชิงปฏิบัติการแนวทางการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องประสานวิทยากรผู้ฝึกอบรม และผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้พร้อม แง้วันเวลา สถานที่การฝึกอบรมตลอดจนการเตรียมตัวของผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ชัดเจน

2.2.2 เล่มที่ 2 คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นคู่มือสำหรับครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ต้องศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยต้องเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนให้ครบทุกคน ตลอดจนเตรียมสื่อประกอบการเรียนรู้ ทดลองใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ให้สามารถใช้งานได้ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนสามารถปรับกิจกรรมการเรียนรู้และบูรณาการได้ตามความเหมาะสม

2.2.3 เล่มที่ 3 คู่มือการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นคู่มือสำหรับการไปนิเทศติดตามครูผู้สอนที่ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตร เพื่อสังเกตการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศการเรียนการสอนตามแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ตามรูปแบบที่กำหนด มีการปฏิบัติอยู่ในระดับใด แล้วนำข้อสังเกตที่พบมาร่วมกันพิจารณาระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ โดยการชี้แนะในส่วนที่ปฏิบัติได้ดีและส่วนการปฏิบัติที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติม ผู้ที่ทำการนิเทศต้องอ่านรายละเอียดเรื่องที่ต้องประเมินระหว่างการนิเทศให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และดำเนินการนิเทศอย่างเป็นกัลยาณมิตร

2.2.4 เล่มที่ 4 คู่มือการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นคู่มือที่สำคัญมีการใช้ดังนี้) 1) วัดและประเมินผลครูผู้สอนที่เข้ารับการฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม 2) ครูผู้สอนใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเขียนได้วัดและประเมินผลนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน 3) ครูผู้สอนประเมินหลักสูตรด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ ผลกระทบ และความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร 4) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตรฝึกอบรม โดยดำเนินการให้ครบทุกขั้นตอน ชี้แจงให้ครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้เข้าใจ สามารถวัดและประเมินผลตามขั้นตอนของหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง ครูผู้สอนชี้แจงรายละเอียดการประเมินความพึงพอใจ

ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตรฝึกอบรมเน้นให้ประเมินจากความเป็นจริงที่สุด นอกจากนี้ยังต้องเตรียมเอกสารการประเมินให้ครบถ้วนในทุกประเด็น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นควรที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

3.2 การวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครั้งนี้ มีกระบวนการ ขั้นตอนการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ตามหลักการและทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นจึงควรจะมีการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นต้น

3.3 เพื่อช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ หากได้ส่งเสริมให้อ่านออกเขียนได้แล้ว จึงควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรสำหรับนักเรียน เช่น การอ่านรู้เรื่องและสื่อสารได้ การอ่านเชิงสร้างสรรค์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การเขียนเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการและความบันเทิง เป็นต้น